

באותו זמן משבחת אותו, במתפוח בעצי העיר בן דודו בין הבנים וכו', ואחר כך יגנס לבן ומוציא משם רמנוגים, וכןתן לה מעסיס הרמוניים, ולוקט אגוז ושורב הקליפות, וכןתן לה מהם מבפנים, והיא אוכלה ושותה מעסיס הרמוניים ונורפאת, וזהו שאמר הפתחוב אל גנת אגוז יזרחי. ביןתיים הנה בא הנשר הגדול בעל הכנפים, וכןתן הגדול בעל הכנפים, והוא במתלה קליין, וסליקת לטורין, אמר רבינו שמעוז לחברוי בודאי רעווא אשפה ליעילא, ורחים בודאי רישוא אשפה ליעילא, אשפהחו לגבי שכינטא וישראאל בגלותא, דודאי הלת חיון איןון במרבקה, אריה שור נשר, ובכלהו לית רחים בנשרא, ובגין דא אמר לישראאל ואשה אתכם על בנפי נשרים ואבאי אתכם אליו. ביןתיים נשרים ואבאי אתכם אליו. הנה הנשר בא אליו פעם אחרת, והבה בכנפיו עליהם, והרים קולות ועליה להר. אמר רבינו שמעוז: בודאי שהוא מבה בכנפיו עליינו ועולה שם. אמרו לו: עליה, והרי אנחנו אחדריך. על כלם אחדרינו להר, והוא עלה למעלה עד שלא נראה.

לפי שעיה הרי הנשר בא, ושתמי שושנים בפיו, וזרק אותו על ידיהם) ראהם על ידו. מיד שמח רבינו שמעוז שמחה רבבה. אמר להם: חברים, בודאי שמחה הזרמינה לשכינעה שהיא חולה, שהרי אם שושנה אמרת לנו ביניינו, לא הקימה זו רפואה, ממשום ששושנים רמנוגים פגנד ביתראשון ושני, שנשבע הקדרוש ברוך הוא שלא יגנס זה בלוי זה, ממשום שזוק שניים, זה רומו על שני שושנים, בעת זהה רפואה שלמה, ואז ציריך לפתח עליהם כמו שעיהינו.

בזהיא זמנה شبחת ליה (שיר ב ג' בפתחה בעצי העיר בן דודו בין הבנים וכו', ולבתר יעול לגנטא ואפיק מפמן רמנוגים, ויהיב לה מעסיס רמנוגים, ולקיט אגוז ותבר (דף עא ט"א) קליפין, ויהיב לה מוחא מלגאו, ואיה אכלה, ושתיית מעסיס הרמוניים, ואתקסיאת, ורק הוא דאמר קרא (שירויא) אל גנת אגוז ירדפי, אדרכי הא נשרא קא אתייא, הנשר הגדול בעל הכנפים, והוא במתלה קליין, וסליקת לטורין, אמר רבינו שמעוז לחברוי בודאי רעווא אשפה ליעילא, ורחים בודאי רישוא אשפה ליעילא, אשפהחו לגבי שכינטא וישראאל בגלותא, דודאי הלת חיון איןון במרבקה, אריה שור נשר, ובכלהו לית רחים בנשרא, ובגין דא אמר לישראאל ואשה אתכם על בנפי נשרים ואבאי אתכם אליו (שמות יט ט), אדרכי הא נשרא קא אתייא לגביו זמנה אחדר, ובטעשת בגדרפה עליליוו, ורמת קליין וסליק לטורין, אמר רבינו שמעוז בודאי איה דקא בטשת בגדרפה עלגנא וסליק הtmp, אמרו ליה סליק והא און אבטך, סליקו בלהו אבטחה לטורין, ואיה סליקת ליעילא, עד דלא אתחזיאת.

לפום שעתא הא נשרא קא אתייא, ותרין שושנים בפומחה, וזריק לוון על (ידיה) רישיהו (נ"א על ידו) מיד חדא רבינו שמעוז חדוה סגיא, אמר לוון חבריא בודאי חדוה איזדמנת לגביו שכינטא דאייה חולה, דהא אם שושנה חדא יhib ביננא לא הויה אסוטא, בגין דושונים איןון רמיין לקלבל בית ראשון ושני, דאומי קוידשא בריך הוא דלא יעול דא בלא דא, בגין דזrikת תרין, רמיית דא תרי שושנים,בען איה אסוטא שלימתא, וכדין אריך למפקח עליליוו כמה דהוינן.